

„Zapowiedź zbawienia”

Tytuł programu dla klas IV-VI: „Zbawieni w Jezusie Chrystusie”. Nr WK/4-6/2014 z dnia 7.05.2014 r. Autor: red. ks. Marcin Wilczek

Podręcznik pt.: „Zapowiedź zbawienia”. Nr WK/4-6/2014/4/A z dnia 7.05.2014 r. Autor: red. ks. Marcin Wilczek, Maria Baron, ks. Zygfryd Waskin

Wydawca: Wydawnictwo Świętego Krzyża, Opole Numer dopuszczenia: 488/2014

TEMAT	CELE KATECHETYCZNE	ZADANIA NAUCZANIA wg Podstawy Programowej Katechezy	TREŚCI	PRZEWIDYWANE OSIĄGNIĘCIA UCZNIA
I. Bóg daje nam się poznać				
1. Katecheza drogą poznania Boga.	Kształtowanie postawy otwartości na poznanie Boga przez aktywny udział w katechezie.	<i>Rozwijanie poznania wiary. Zainteresowanie przestaniem Bożym.</i>	Katecheza drogą aktywnego poznania Boga poprzez wspólną modlitwę, poznanie słowa Bożego zawartego w Piśmie Świętym, kształtowanie postaw dobrego życia i potrzeby nieustannego życia w komunii z Chrystusem obecnym w sakramentach.	- wie, że katecheza to czas spotkania z Bogiem, - wymienia sposoby spotkania z Bogiem na katechezie, - rozumie, jak właściwie należy zachowywać się na katechezie,
2. Pierwsze piątki miesiąca.	Wzbudzanie stałej postawy miłości i wdzięczności wobec zbawczej ofiary Chrystusa oraz pragnienia życia w komunii z Nim. Ukazanie konieczności troski o sumienie przez systematyczne przystępowanie do sakramentu pokuty.	<i>Wychowanie liturgiczne. Rozwijanie umiejętności symbolizowania, czynnego, świadomego i radosnego włączenia się w liturgię Kościoła. Formacja moralna. Przygotowanie do interpretowania własnego doświadczenia życiowego w świetle wezwania Bożego (rozwój sumienia).</i>	Chrystus źródłem nieprzebranych łask ubogacających i rozwijających nasze codzienne życie, oddawanie czci Najświętszemu Sercu Pana Jezusa, potrzeba troski o systematyczne korzystanie z sakramentu pokuty oraz przyjmowanie Komunii św.	- rozumie znaczenie obietnic, które Pan Jezus dał czcicielom Jego Najświętszego Serca, - rozpoznaje elementy obrazu Najświętszego Serca Pana Jezusa, - potrafi wskazać, który dzień w miesiącu jest szczególnie poświęcony Najświętszemu Sercu Pana Jezusa.,
3. Wyjątkowa Księga.	Ukazanie wyjątkowości księgi Pisma Świętego.	<i>Rozwijanie poznania wiary. Uzdalnianie do odczytania w</i>	Wyjątkowe znaczenie Pisma Świętego wśród wszystkich pozostałych ksiąg,	- wie, czym jest Pismo Święte, - potrafi wyjaśnić, dlaczego Pismo

	Kształtowanie postawy szacunku wobec Pisma Świętego poprzez które Bóg kieruje do ludzi swoje Słowo oraz pragnienia poznawania go.	<i>nauczaniu biblijnym wezwania Bożego dla własnego życia.</i>	ponadczasowy charakter Pisma Świętego, miejsce przeznaczone dla Pisma Świętego w naszych domach, potrzeba poznawania Słowa Bożego, ponieważ Bóg kieruje je indywidualnie do każdego człowieka niezależnie od czasu i miejsca życia człowieka na świecie.	Święte jest wyjątkową Księgą - rozumie, dlaczego czytanie Pisma Świętego jest ważne w życiu dziecka Bożego,
4. Bóg i człowiek - autorami Pisma Świętego.	Podanie prawdy, że głównym autorem Pisma Świętego jest Bóg, a drugorzędnym człowiek. Uświadomienie dzieciom, że odczytując Boże słowo przebywamy w obecności samego Boga.	<i>Rozwijanie poznania wiary. Uzdalnianie do odczytania w nauczaniu biblijnym wezwania Bożego dla własnego życia.</i>	Bóg głównym autorem Pisma Świętego, człowiek drugorzędnym autorem Pisma Świętego, autorzy wybranych ksiąg, zapalona świeca podczas czytania Pisma Świętego znakiem przebywania w Bożej obecności.	-wie, że Biblia jest najważniejszą Księgą chrześcijan, - wymienia Boga i ludzi jako autorów biblijnych, -rozumie, że czytając Pismo Święte poznajemy słowa, które Bóg kieruje do człowieka i trwamy w Jego obecności,
5. Podział Pisma Świętego.	Przedstawienie głównego podziału Pisma Świętego na Stary i Nowy Testament oraz rodzajów i układu zawartych w nich ksiąg. Zapoznanie ze skrótami nazw poszczególnych ksiąg.	<i>Rozwijanie poznania wiary. Uzdalnianie do odczytania w nauczaniu biblijnym wezwania Bożego dla własnego życia.</i>	Ogólne treści zawarte w Starym i Nowym Testamencie, Boże narodzenie, jako wydarzenie rozpoczynające Nowy Testament oraz naszą erę w historii, korzystanie ze skrótów nazw ksiąg biblijnych, użycie imienia <i>Chrystus</i> w podawaniu konkretnych dat historycznych	-zna strukturę Pisma Świętego, - potrafi odszukać w spisie i odczytać skrót nazwy księgi Pisma Świętego, - potrafi podać historyczną datę z użyciem imienia Chrystusa,
6. Odczytywanie sygnatur Pisma Świętego.	Kształtowanie umiejętności odszukiwania podanych fragmentów tekstu Pisma Świętego przez odczytywanie sygnatur.	<i>Rozwijanie poznania wiary. Uzdalnianie do odczytania w nauczaniu biblijnym wezwania Bożego dla własnego życia.</i>	Sygnatura skrótem umożliwiającym szybkie odszukanie każdego wersetu biblijnego, podział ksiąg biblijnych na rozdziały i wersety, <i>Pamiętnik biblijny</i> sposobem poznania i przyjęcia słowa, które Bóg kieruje do człowieka.	-zna pojęcie: sygnatura , rozdział, werset -potrafi odnaleźć właściwy fragment Pisma Świętego, - wyjaśnia cel prowadzenia <i>Pamiętnika biblijnego</i> ,
II. Bóg obdarza nas życiem				
7. Bóg Stworzycielem świata.	Przedstawienie Boga jako Wszechmogącego i Wiecznego Stworzyciela całego świata. Ukazanie prawd wiary, które możemy poznać odczytując biblijne opisy	<i>Rozwijanie poznania wiary. Pomoc w odkrywaniu wiary jako fundamentalnego czynnika w zrozumieniu świata i własnego życia.</i>	Bóg Stworzycielem całego otaczającego nas świata, przymioty Boga Stworzyciela świata, treść biblijnych opisów stworzenia i ich ogólna interpretacja, znaczenie Bożej	- potrafi wyjaśnić pojęcia <i>Stworzyciel</i> , <i>stworzenie</i> i <i>stwarzać</i> , <i>Wszechmogący</i> , <i>Wieczny</i> , -wie czym jest <i>Boża Opatrzność</i> , - potrafi podać prawdy wiary, które

	stworzenia świata. Podanie relacja, jaka zachodzi pomiędzy Pismem Świętym a naukami przyrodniczymi. Kształtowanie postawy wdzięczności za <i>Bożą Opatrzność</i>.		Opatrzności, relacja tekstów Pisma Świętego opisujących stworzenie do nauk przyrodniczych.	odczytujemy z perykop o stworzeniu, - rozumie odrębne oraz wzajemnie uzupełniające się znaczenie Pisma Świętego i nauk przyrodniczych w poznaniu otaczającego świata,
8. Bóg Stworzycielem człowieka.	Ukazanie człowieka jako obrazu Boga. Uświadomienie równości mężczyzny i kobiety zapisanej w biblijnych opisach stworzenia człowieka. Zachęcenie uczniów do pracy nad sobą w trosce o zbawienie nieśmiertelnej duszy. Przedstawienie rodziny, jako podstawowej wspólnoty realizującej Boży plan zbawienia.	<i>Rozwijanie poznania wiary. Pomoc w odkrywaniu wiary jako fundamentalnego czynnika w zrozumieniu świata i własnego życia. Wychowanie do życia wspólnotowego Wspieranie poczucia przynależności, posiadania własnego miejsca w społeczności oraz odczytywanie zadań z tej przynależności wynikających.</i>	Człowiek stworzony na obraz i podobieństwo Boże, dusza nieśmiertelna obdarowana przez Boga rozumem, wolną wolą i zdolnością do miłości, równość mężczyzny i kobiety, rodzina podstawową i najważniejszą wspólnotą realizującą Boży plan zbawienia, konieczność pracy nad swoim postępowaniem w trosce o zbawienie nieśmiertelnej duszy.	- zna dwa biblijne opisy stworzenia człowieka, - wie, że człowiek jest stworzony na obraz i podobieństwo Boże poprzez posiadanie nieśmiertelnej duszy, - potrafi wymienić, czym Bóg obdarował duszę człowieka, - potrafi powiedzieć, jak należy postępować, aby właściwie ukazywać innym ludziom <i>obraz Boga</i>, którym sam jest, - rozumie podstawowe znaczenie rodziny w życiu człowieka,
9. Bóg powierza stworzony świat człowiekowi.	Przedstawienie stworzonego świata jako Bożego daru. Uświadomienie odpowiedzialności spoczywającej na człowieku za stworzony świat. Zachęcenie do naśladowania św. Franciszka w okazywaniu Bogu wdzięczności za stworzony świat oraz umiłowania całej przyrody.	<i>Rozwijanie poznania wiary. Pomoc w odkrywaniu wiary jako fundamentalnego czynnika w zrozumieniu świata i własnego życia. Formacja moralna. Rozwijanie refleksyjnej postawy wobec zobowiązań moralnych.</i>	Bóg powierza stworzony świat człowiekowi, współpraca człowieka z Bogiem w dziele stworzenia poprzez odpowiedzialne korzystanie z dóbr, postać św. Franciszka, wyrażenie spontaniczną modlitwą wdzięczności Bogu za stworzony świat.	- wie, że świat jest darem Bożym, z którego człowiek może odpowiedzialnie korzystać, - zna zachowania proekologiczne, - wskazuje św. Franciszka z Asyżu jako wzór człowieka, który szczególnie umiłował świat stworzony przez Boga, - rozumie znaczenie własnego postępowania w ochronie środowiska, - potrafi okazać Bogu wdzięczność za stworzony świat,
10. Bóg Stworzycielem świata niewidzialnego.	Podanie prawd wiary związanych ze stworzeniem przez Boga świata niewidzialnego. Przedstawienie Archaniołów. Uświadomienie roli aniołów wiernych Bogu i zbuntowanych w życiu człowieka. Ukazanie konieczności przeciwstawiania się pokusom szatana.	<i>Rozwijanie poznania wiary. Pomoc w odkrywaniu wiary jako fundamentalnego czynnika w zrozumieniu świata i własnego życia. Wychowanie do modlitwy. Zaznajomienie ze sposobami i rodzajami modlitwy oraz z biblijnymi wzorami modlitwy.</i>	Bóg stworzycielem aniołów, aniołowie wysłannikami Boga i opiekunami ludzi, zbuntowani aniołowie, kuszenie ludzi do zła przez szatana, Archanioł, znaczenie indywidualnego i wspólnotowego odmawianie modlitwy do Archanioła Michała.	- wie kim są aniołowie i jakie są ich zadania, - potrafi wymienić Archaniołów, - zna modlitwę do Archanioła Michała, - wie kim jest szatan, - rozumie potrzebę walki z pokusami szatana w codziennym życiu,

III. Bóg nie przestaje kochać ludzi

11. Grzech nieposłuszeństwem człowieka.	Przypomnienie prawdy, że każdy grzech jest nieposłuszeństwem człowieka wobec Boga. Przypomnienie dziedziczności grzechu pierworodnego, jego skutków. Przedstawienie protoewangelii, jako zapowiedzi przyjścia na świat Zbawiciela. Podanie prawdy o niepokalanym poczęciu Maryi i jej nieprzerwanym życiu w komunii z Bogiem.	<i>Rozwijanie poznania wiary.</i> <i>Zainteresowanie przesłaniem Bożym.</i> <i>Formacja moralna.</i> <i>Przygotowanie do interpretowania własnego doświadczenia życiowego w świetle wezwania Bożego (rozwój sumienia).</i> <i>Wychowanie liturgiczne.</i> <i>Rozwijanie umiejętności symbolizowania, czynnego, świadomego i radosnego włączenia się w liturgię Kościoła.</i>	Grzech pierworodny skutkiem wejścia człowieka w dialog z szatanem i ulegnięcia jego pokusom, Maryja naszym wzorem w unikaniu grzechu, konieczność dokonywania codziennie świadomego wyboru życia w wierności Bogu.	-wymienia skutki grzechu pierworodnego w oparciu o historię biblijną, -wie, że Bóg odpowiada z miłością na nieposłuszeństwo ludzi zapowiadając przyjście na świat Zbawiciela, - rozumie czym są konsekwencje złego postępowania, -wskazuje Maryję jako przykład osoby unikającej grzechu, - okazuje Bogu wdzięczność za dar chrztu oczyszczający człowieka z grzechu pierworodnego,
12. Zazdrość Kaina.	Wskazanie grzechów głównych jako drogi prowadzącej do popełniania innych grzechów. Ukazanie troski Boga o każdego grzesznika. Wzbudzenie w uczniach pragnienia nieustannego nawracania się. Przedstawienie rodzeństwa jako osób, z którymi łączą nas szczególne więzy.	<i>Rozwijanie poznania wiary.</i> <i>Uzdalnianie do odczytania w nauczaniu biblijnym wezwania Bożego dla własnego życia.</i> <i>Formacja moralna.</i> <i>Rozwijanie refleksyjnej postawy wobec zobowiązań moralnych.</i> <i>Wychowanie do modlitwy.</i> <i>Pomoc w otwarciu się w modlitwie na Boga.</i>	Grzech zazdrości przyczyną bratobójstwa, znaczenie grzechów głównych, potrzeba kształtowania w swoim życiu cnót, potrzeba nawrócenia i wynagrodzenia popełnionych grzechów, modlitwa za rodzeństwo.	- wie, na podstawie historii Kaina i Abela, do czego może doprowadzić grzech zazdrości, -wymienia grzechy główne i przeciwstawne im cnoty, - potrafi wyjaśnić czym jest czas dany przez Boga na zadośćuczynienie za popełnione grzechy, - rozumie konieczność kształtowania poprawnych relacji wśród rodzeństwa oraz modlitwy za swoje rodzeństwo,
13. Potop.	Przedstawienie opieki Boga nad wszystkimi ludźmi sprawiedliwymi. Podanie prawdy o przymierzu zawartym przez Boga po potopie. Ukazanie Kościoła jako Arki, w którym dostępujemy łaski zbawienia.	<i>Rozwijanie poznania wiary.</i> <i>Pomoc w odkrywaniu wiary jako fundamentalnego czynnika w zrozumieniu świata i własnego życia.</i> <i>Wychowanie do życia wspólnotowego.</i> <i>Wspieranie poczucia przynależności, posiadania własnego miejsca w społeczności oraz odczytywanie zadań z tej przynależności wynikających.</i>	Przymierze Boga z ludźmi po potopie, Arka starotestamentalną figurą Kościoła, język obrazowy, konieczność unikania grzechu prowadzącego człowieka do zagłady, postawa ufności i zawierzenia siebie Bogu.	- wie, na podstawie biblijnej historii o potopie, czym jest język obrazowy wykorzystywany w Biblii, - przedstawia Arkę jako starotestamentalną figurę Kościoła, - ma świadomość, że grzech prowadzi człowieka do zagłady, rani i obraża Boga, - wskazuje Kościół jako wspólnotę, w której może przystąpić do sakramentu pokuty, w którym Bóg oczyszcza serce człowieka z popełnionych grzechów,

14. Wieża Babel.	Uświadomienie uczniom odwiecznego pragnienia „sięgnięcia nieba” bez Bożego wsparcia. Przedstawienie <i>pychy</i> jako pierwszego grzechu głównego. Motywowanie uczniów do życia w życzliwym dialogu z innymi ludźmi. Wzbudzenie wdzięczności Bogu z obecność Ducha Świętego budującego wspólnotę Kościoła.	<i>Rozwijanie poznania wiary.</i> <i>Pomoc w odkrywaniu wiary jako fundamentalnego czynnika w zrozumieniu świata i własnego życia.</i> <i>Wychowanie do życia wspólnotowego.</i> <i>Wspieranie poczucia przynależności, posiadania własnego miejsca w społeczności oraz odczytywanie zadań z tej przynależności wynikających.</i>	Pycha jako grzech główny prowadzący człowieka do innych grzechów niszczący przyjaźń z Bogiem i ludźmi, niebo niezasłużonym darem Boga dla człowieka, przynależność do wspólnoty Kościoła zjednoczonego w Duchu Świętym, konieczność dążenia do porozumienia się z innymi ludźmi.	- wskazuje pychę, na podstawie biblijnej historii o wieży Babel, jako główny grzech niszczący przyjaźń człowieka z Bogiem i innymi ludźmi, - rozumie znaczenie postawy pokory i życzliwości w kształtowaniu relacji z Bogiem i innymi ludźmi, - potrafi podziękować za obecność Ducha Świętego we wspólnocie Kościoła, do której należy,
IV. Bóg zawiera przymierze				
15. Patriarchowie.	Ukazanie relacji, która łączyła Boga z patriarchami Narodu Wybranego. Zachęcenie uczniów do życia zgodnego z wolą Bożą. Kształtowanie w uczniach woli otaczania starszych ludzi potrzebną im pomocą. Przedstawienie konieczności modlitwy za swoją rodzinę, szczególnie dziadków.	<i>Rozwijanie poznania wiary.</i> <i>Uzdalnianie do odczytania w nauczaniu biblijnym wezwania Bożego dla własnego życia.</i> <i>Wychowanie do życia wspólnotowego</i> <i>Wspieranie poczucia przynależności, posiadania własnego miejsca w społeczności oraz odczytywanie zadań z tej przynależności wynikających.</i> <i>Wychowanie do modlitwy.</i> <i>Pomoc w otwarciu się w modlitwie na Boga.</i>	Obdarowanie patriarchów przez Boga szczególną opieką, potrzeba modlitwy w odkrywaniu i realizowaniu bożego planu w swoim życiu, dziadkowie seniorami naszych rodzin, otaczanie starszych opieką i modlitwą.	- zna relację, jaka łączyła Boga ze starotestamentalnymi patriarchami, - potrafi wyjaśnić na czym polega konieczność realizowania Bożego planu w życiu człowieka, - rozumie rolę pełnioną w rodzinie przez dziadków oraz konieczność otaczania ich opieką, - wie o konieczności modlitwy za dziadków,
16. Powołanie Abrama – Abrahama.	Przedstawienie Boga jako inicjatora i gwaranta przymierza zawartego z Abrahamem. Ukazanie sakramentu chrztu jako indywidualnego przymierza, które Bóg zawiera z każdym ochrzczonym. Kształtowanie woli wytrwania w przymierzu, które Bóg zawiera z człowiekiem ochrzczonym.	<i>Rozwijanie poznania wiary.</i> <i>Zainteresowanie przestaniem Bożym.</i> <i>Wychowanie liturgiczne.</i> <i>Rozwijanie umiejętności symbolizowania, czynnego, świadomego i radosnego włączenia się w liturgię Kościoła.</i>	Przymierze Boga z Abrahamem, zapowiedź obdarowania Abrahama przez Boga błogosławieństwem, licznym potomstwem i ziemią, wiara i zaufanie odpowiedzią Abrahama na Boże wezwanie, dziecięstwo Boże darem wpływającym z sakramentu chrztu, konieczność wytrwałego podążania przez życia drogą wiary do Boga.	- potrafi własnymi słowami opowiedzieć o przymierzu, które Bóg zawarł z Abrahamem, -wie, dlaczego Abrahama nazywamy „ojcem wszystkich wierzących”, - potrafi okazać wdzięczność za dar dziecięstwa Bożego otrzymanego w sakramencie chrztu świętego,
17. Ofiara Melchizedeka.	Przedstawienie znaczenia ofiary Melchizedeka.	<i>Rozwijanie poznania wiary.</i> <i>Uzdalnianie do odczytania w</i>	Znaczenie ofiary Melchizedeka, ofiara Melchizedeka starotestamentalną	- wie kim był Melchizedek i jaką złożył ofiarę,

	Ukazanie Eucharystii jako dziękczynienia wyrażanego z miłością Bogu. Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu za wszystko, co od Niego otrzymujemy.	<i>nauczaniu biblijnym wezwania Bożego dla własnego życia.</i> <i>Wychowanie liturgiczne.</i> <i>Rozwijanie umiejętności symbolizowania, czynnego, świadomego i radosnego włączenia się w liturgię Kościoła.</i>	figurą Eucharystii, Melchizedek figurą Chrystusa, Eucharystia dziękczynieniem wyrażanym Bogu za składany w ofierze dar chleba i wina stające się dla człowieka chlebem życia i napojem duchowym, indywidualne dziękczynienie składane Bogu podczas każdej Eucharystii.	- potrafi wyjaśnić, dlaczego Eucharystia jest dziękczynieniem człowieka wyrażanym Bogu, - wymienia za co może złożyć Bogu dziękczynienie w czasie Eucharystii,
18. Wiara Abrahama. Izaak.	Przedstawienie hierarchii wartości opartej na wierze w Boga. Uświadomienie uczniom, że wiara jest darem, o rozwój którego musimy szczególnie dbać. Kształtowanie postawy zaufania Bogu oraz wytrwania w wierze mimo napotykaných trudności.	<i>Rozwijanie poznania wiary.</i> <i>Pomoc w odkrywaniu wiary jako fundamentalnego czynnika w zrozumieniu świata i własnego życia.</i> <i>Formacja moralna.</i> <i>Przygotowanie do interpretowania własnego doświadczenia życiowego w świetle wezwania Bożego (rozwój sumienia).</i>	Wiara w Boga najwyższą wartością człowieka, - modlitwa, czytanie Pisma Świętego, przyjmowanie sakramentów oraz przykład wiary innych ludzi – drogą umocnienia i pogłębienia wiary, trudności osłabiające wiarę człowieka.	- wie, że Abraham pragnął zawsze dochować wierności Bogu, - rozumie, że wiara człowieka jest poddawana w codziennym życiu różnym próbom, - potrafi wymienić dzięki czemu człowiek może umocnić swoją wiarę, - zna Symbol Apostolski,
19. Jakub i jego synowie.	Ukazanie niszczącego wpływu grzechu zazdrości na relacje zachodzące we wspólnocie. Przedstawienie wzajemnej życzliwości jako postawy budującej każdy rodzaj wspólnoty. Kształtowanie postawy życzliwości i wsparcia wobec drugiego człowieka.	<i>Rozwijanie poznania wiary.</i> <i>Pomoc w odkrywaniu wiary jako fundamentalnego czynnika w zrozumieniu świata i własnego życia.</i> <i>Wychowanie do życia wspólnotowego.</i> <i>Budzenie pogłębionej motywacji do odpowiedzialnego uczestnictwa w różnych wspólnotach.</i> <i>Formacja moralna.</i> <i>Przygotowanie do interpretowania własnego doświadczenia życiowego w świetle wezwania Bożego (rozwój sumienia).</i>	Skutki grzechu zazdrości, cnoty budujące wspólnotę, zachowanie wiary i zaufania do Boga w przeżywanych trudnościach, możliwość porozumienia z drugim człowiekiem poprzez okazanie mu życzliwego wsparcia.	- wyjaśnia, na podstawie biblijnej historii synów Jakuba, jakie są konsekwencje grzechu zazdrości w rodzinie, - rozumie potrzebę okazywania życzliwości drugiemu człowiekowi w budowaniu wspólnoty, - wie w jaki sposób okazać innym życzliwość,
20. Opatrzność Boża w życiu Józefa.	Ukazanie obecności Boga we wszystkich sytuacjach życia człowieka, szczególnie trudnych. Kształtowanie postawy empatii oraz gotowości niesienia pomocy potrzebującym.	<i>Rozwijanie poznania wiary.</i> <i>Pomoc w odkrywaniu wiary jako fundamentalnego czynnika w zrozumieniu świata i własnego życia.</i> <i>Formacja moralna.</i> <i>Rozwijanie refleksyjnej postawy wobec zobowiązań moralnych.</i>	Działanie Opatrzności Bożej w życiu człowieka; możliwe reakcje wierzącego na przeżywane cierpienie, chorobę i śmierć; Bóg jedyną osobą zdolną do przemiany przeżywanego przez człowieka cierpienia we większe dobro, chrześcijańska postawa wobec osób potrzebujących pomocy.	- wyjaśnia, wykorzystując losy Józefa w Egipcie, działanie Bożej Opatrzności w życiu człowieka, - wie, Bóg towarzyszy człowiekowi we wszystkich doświadczanych trudnościach, - wyjaśnia w jaki sposób należy zachować się wobec młodszych,

				słabszych, chorych i potrzebujących pomocy,
21. Spotkanie Józefa z braćmi.	Ukazanie Bożego wezwania do przebaczenia innym ludziom doświadczonych od nich krzywd. Przedstawienie wartości sakramentu pokuty, jako źródła Bożego przebaczenia. Wskazanie złych konsekwencji zemsty. Kształtowanie postawy gotowości przebaczenia doświadczonych krzywd.	<i>Rozwijanie poznania wiary.</i> <i>Pomoc w odkrywaniu wiary jako fundamentalnego czynnika w zrozumieniu świata i własnego życia.</i> <i>Formacja moralna.</i> <i>Przygotowanie do interpretowania własnego doświadczenia życiowego w świetle wezwania Bożego (rozwój sumienia).</i>	Przebaczenie krzywd doświadczonych od ludzi podstawą życia w przyjaźni z Bogiem i bliźnimi, Bóg przebacza nasze grzechy tak jak my przebaczymy innym ludziom, wartość Bożego przebaczenia otrzymywanego w sakramencie pokuty, zemsta odrzuceniem Bożego wezwania do przebaczenia.	- przedstawia konieczność , na podstawie biblijnej historii spotkania Józefa z braćmi, przebaczenia krzywd, - potrafi wymienić złe skutki zemsty, - wie, jak należy starać się odpowiedzieć na Boże wezwanie do przebaczenia doświadczonych krzywd, - wie, że Bożego przebaczenia możemy dostąpić w sakramencie pokuty,
22. Błogosławieństwo Izraela.	Wyjaśnienie uczniom wartości słów wypowiedzanego błogosławieństwa. Zapoznanie uczniów z różnymi rodzajami błogosławieństwa. Kształtowanie postawy otaczania innych ludzi błogosławieństwem.	<i>Rozwijanie poznania wiary.</i> <i>Pomoc w odkrywaniu wiary jako fundamentalnego czynnika w zrozumieniu świata i własnego życia.</i> <i>Wychowanie do modlitwy.</i> <i>Zaznajomienie ze sposobami i rodzajami modlitwy oraz z biblijnymi wzorami modlitwy.</i>	Życzyć dobra drugiemu człowiekowi poprzez wypowiedzenie słów błogosławieństwa, błogosławieństwo dzieci i dorosłych udzielane w różnych momentach życia, przyjmowanie udzielanego błogosławieństwa.	-wie, czym jest błogosławieństwo, -zna różne formy Bożego błogosławieństwa, - potrafi ułożyć proste błogosławieństwo drugiego człowieka,
V. Bóg wypełnia warunki przymierza				
23. Niewola Izraelitów w Egipcie.	Ukazanie Boga, jako Ojca troszczącego się o swoje dzieci. Przedstawienie uczniom, na czym polega posiadanie godności dziecka Bożego. Kształtowanie postawy zaufania Bogu w trudnych momentach życia. Wyjaśnienie, do czego mogą doprowadzić we wspólnocie niewyjaśnione problemy i kłopoty w porozumieniu się z innymi ludźmi. Zachęcenie uczniów do reagowania w sytuacjach, gdy będą świadkami krzywdzenia innych ludzi.	<i>Rozwijanie poznania wiary.</i> <i>Pomoc w odkrywaniu wiary jako fundamentalnego czynnika w zrozumieniu świata i własnego życia.</i> <i>Wychowanie do życia wspólnotowego.</i> <i>Budzenie pogłębionej motywacji do odpowiedzialnego uczestnictwa w różnych wspólnotach.</i>	Bóg Ojcem zatroskanym o dobro ludzi, godność dziecka Bożego stworzonego na obraz i podobieństwo Boga, niszczący wpływ grzechu (uprzedzenia, niesprawiedliwości, dyskryminacji i prześladowania) na wspólnotę, konieczność zachowania odpowiedzialnej i aktywnej postawy wobec krzywdzonych ludzi.	- wymienia, posługując się biblijną historią niewoli Izraelitów w Egipcie, różne rodzaje krzywd, -rozumie czym jest wolna wola, - wie, że Pan Bóg nieprzerwanie nas kocha i pomaga nam w życiu, -wie, jak zareagować na niewłaściwe zachowania w określonej grupie,
24. Powołanie Mojżesza.	Ukazanie Wieczności Boga. Przedstawienie uczniom znaczenie Bożego Imienia.	<i>Rozwijanie poznania wiary.</i> <i>Zainteresowanie przesłaniem Bożym.</i> <i>Pomoc w odkrywaniu wiary jako</i>	Bóg powołuje człowieka do wypełnienia w życiu określonego zadania, JESTEM KTÓRY JESTEM – Imię	- potrafi opowiedzieć swoimi słowami powołanie Mojżesza, - wie, jak brzmi Imię Boga

	Kształtowanie postawy odpowiedzialności w realizowaniu obowiązków.	<i>fundamentalnego czynnika w zrozumieniu świata i własnego życia.</i>	Boże, Bóg daje nam się poznać, Bóg działa w naszym życiu, Bóg nas kocha, obowiązki ucznia i dziecka.	- potrafi wyjaśnić znaczenie Bożego Imienia, - potrafi wymienić swoje obowiązki, - wie, jak należy wypełniać powierzone sobie obowiązki,
25. Plagi egipskie.	Ukazanie Boga, jako Odrobicy uciśnionych. Wskazanie dobrych konsekwencji wynikających z życia w komunii z Bogiem. Kształtowanie postawy gotowości życia zgodnego z Bożą wolą poprzez realizowanie przykazania miłości Boga i człowieka w codziennym życiu.	<i>Rozwijanie poznania wiary.</i> <i>Pomoc w odkrywaniu wiary jako fundamentalnego czynnika w zrozumieniu świata i własnego życia.</i> <i>Formacja moralna.</i> <i>Rozwijanie refleksyjnej postawy wobec zobowiązań moralnych.</i>	Działanie Boga w świecie, konsekwencje sprzeciwiania się Bogu, postawa oziębłości wobec Boga, konieczność wzajemnego wsparcia w doświadczanych trudnościach, sakrament pokuty źródłem Bożej łaski oczyszczającej człowieka z grzechu, postawa wrażliwości i otwartości na potrzeby drugiego człowieka.	-potrafi wyjaśnić, posługując się biblijną historią plag egipskich, do czego prowadzi sprzeciwianie się Bogu, - wyjaśnia, co to znaczy mieć „twarde serce”, - potrafi powiedzieć, czego ludzie doświadczają w trudnych sytuacjach życiowych, - rozumie, jakie konsekwencje wynikają z życia w komunii z Bogiem,
26. Wyjście z Egiptu.	Ukazanie Boga, jako Przewodnika prowadzącego przez życie. Przedstawienie w jaki sposób należy rozumieć paschę Izraelitów, paschę Jezusa Chrystusa i paschę chrześcijanina. Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu za udział w życiu wiecznym Jezusa Chrystusa.	<i>Rozwijanie poznania wiary.</i> <i>Pomoc w odkrywaniu wiary jako fundamentalnego czynnika w zrozumieniu świata i własnego życia.</i> <i>Wychowanie liturgiczne.</i> <i>Rozwijanie umiejętności symbolizowania, czynnego, świadomego i radosnego włączenia się w liturgię Kościoła.</i>	<i>Pascha</i> - przejście: dla Izraelitów z niewoli do wolności, dla Jezusa poprzez zmartwychwstanie ze śmierci do życia, dla chrześcijan poprzez chrzest z grzechu pierwotnego do życia dziecka Bożego, a po śmierci do życia wiecznego.	- rozumie znaczenie słowa <i>Pascha</i>, - wyjaśnia, na czym polegała pascha zmartwychwstałego Jezusa, - rozumie, że przyjęcie sakramentu chrztu daje ochrzczoneму udział w paszce Jezusa Chrystusa,
27. Bóg prowadzi Naród Wybrany przez pustynię.	Ukazanie Boga, jako Wybawcy w doświadczanych trudnościach. Przedstawienie Chrystusa, jako <i>pokarmu duchowego, źródła wody żywej</i>, Zbawiciela dającego życie wieczne.	<i>Rozwijanie poznania wiary.</i> <i>Pomoc w odkrywaniu wiary jako fundamentalnego czynnika w zrozumieniu świata i własnego życia.</i> <i>Wychowanie liturgiczne.</i> <i>Rozwijanie umiejętności symbolizowania, czynnego, świadomego i radosnego włączenia się w liturgię Kościoła.</i>	Bóg zaspokaja wszystkie potrzeby Izraelitów wędrujących przez pustynię, znaczenie czterdziestoletniej wędrówki dla Izraelitów – wejście do Ziemi Obiecanej nowego pokolenia, manna figurą Eucharystii, woda ze skały figurą łaski Bożej, miedziany wąż figurą krzyża Pana Jezusa, Eucharystia, źródłem łask Bożej zaspokajającej głód naszej duszy w podążaniu przez życie do wieczności w niebie, Chrystus naszym Zbawicielem.	- potrafi opowiedzieć jakiej pomocy udzielił Bóg Izraelitom wędrującym przez pustynię, - potrafi wyjaśnić, dlaczego wędrówka Izraelitów jest symbolem naszej drogi poprzez życie do nieba, - potrafi powiedzieć na czym polega pomoc Jezusa udzielana nam dzisiaj w Kościele,

28. Synaj – góra przymierza.	Ukazanie Boga, jako Prawodawcy broniącego praw każdego człowieka. Pogłębienie wiadomości uczniów o przymierzu zawartym przez Boga z Narodem Wybranym na górze Synaj. Ukazanie przykazań miłości jako wykładni Chrystusa, jak należy wypełniać przykazania Dekalogu. Kształtowanie postawy posłusznego wypełniania przykazań Bożych.	<i>Rozwijanie poznania wiary. Pomoc w odkrywaniu wiary jako fundamentalnego czynnika w zrozumieniu świata i własnego życia. Formacja moralna. Przygotowanie do interpretowania własnego doświadczenia życiowego w świetle wezwania Bożego (rozwój sumienia).</i>	Warunki przymierza zawartego przez Boga na Synaju, <i>Dekalog</i> podstawowym prawem w życiu chrześcijanina, <i>Dekalog</i> wyrazem miłości Boga do ludzi, przykazanie miłości Boga i bliźniego najprostszą drogą realizacji przykazań Bożych.	- potrafi opowiedzieć na czym polegało przymierze zawarte przez Boga z Narodem Wybranym, - wyjaśnia czym jest <i>Dekalog</i>, - rozumie jaki jest związek przykazań Bożych spisanych w <i>Dekalogu</i> z przykazaniami miłości,
29. Złoty cielec.	Ukazanie Boga, jako Pana, któremu należy się pierwsze miejsce w naszym życiu. Ukazanie skutków grzechu bałwochwalstwa. Kształtowanie postawy wiary w jedynego Boga. .	<i>Rozwijanie poznania wiary. Pomoc w odkrywaniu wiary jako fundamentalnego czynnika w zrozumieniu świata i własnego życia. Formacja moralna. Przygotowanie do interpretowania własnego doświadczenia życiowego w świetle wezwania Bożego (rozwój sumienia).</i>	Grzech bałwochwalstwa odrzuceniem Boga i Jego przykazań, bożki współczesnego życia (zabawa, bogactwo, sława), stawianie siebie w miejscu Boga, odrzucenie Boga przyczyną doświadczanych w życiu nieszczęść, ufna wiara w Boga źródłem prawdziwej radości i szczęścia tu na ziemi i w niebie.	- wie, czym jest złoty cielec, - rozumie, do czego może doprowadzić odejście od wiary w Boga, - potrafi wyjaśnić, dlaczego Pan Bóg powinien być w życiu najważniejszy, - zna znaczenie I przykazania Bożego, - potrafi wyjaśnić, dlaczego przykazanie <i>Nie będziesz miał bogów cudzych przede mną</i> jest wymienione w <i>Dekalogu</i> na pierwszym miejscu,
30. Wejście Izraelitów do Ziemi Obiecanej.	Ukazanie Wierności Boga, który wypełnia dane obietnice. Przedstawienie <i>Ziemi Obiecanej</i> jako Bożego daru. Zachęcenie do świadomego podążania za Chrystusem, który jest naszą <i>Drogą</i>. Kształtowanie postawy wytrwałości w podążaniu do nieba.	<i>Rozwijanie poznania wiary. Pomoc w odkrywaniu wiary jako fundamentalnego czynnika w zrozumieniu świata i własnego życia. Formacja moralna. Przygotowanie do interpretowania własnego doświadczenia życiowego w świetle wezwania Bożego (rozwój sumienia).</i>	Ziemia Obiecana celem wędrówki Narodu Wybranego, Jozue starotestamentalną figurą Chrystusa, życie wieczne celem wędrówki chrześcijanina, znaczenie kształtowania w sobie cnót (miłości, wiary, nadziei, radości i pokoju) w podążaniu za Chrystusem do nieba.	-wie, czym była dla Izraelitów Ziemia Obiecana, - wyjaśnia, kim był Jozue, - rozumie, co jest ważne w osiągnięciu nieba - naszej <i>Ziemi Obiecanej</i>,
31. Zdobycie Jerycha.	Ukazanie Boga, jako Wszechpotężnego Dawcy, doświadczanego przez nas dobra. Przedstawienie pomocy, jakiej udziela nam Chrystus w pokonywaniu życiowych trudności. Ukazanie nieprzerwanej obecności Chrystusa w Najświętszym Sakramencie.	<i>Rozwijanie poznania wiary. Pomoc w odkrywaniu wiary jako fundamentalnego czynnika w zrozumieniu świata i własnego życia. Wychowanie liturgiczne. Rozwijanie umiejętności symbolizowania, czynnego, świadomego i radosnego włączenia się w liturgię Kościoła.</i>	Pomoc Boga w osiąganiu przyobiecanego celu, nieustanne trwanie Jezusa w życiu człowieka, w jego radościach i cierpieniach, modlitwa i życie w komunii z Bogiem wyrazem wdzięczności człowieka za doświadczane dobro, Eucharystia źródłem umocnienia, pocieszenia oraz wszystkich łask	- potrafi powiedzieć, dzięki czemu działaniu Izraelici zdobyli Jerycho, - wyjaśnia, w jaki sposób Chrystus pomaga nam osiągnąć zbawienie wieczne, - wie w jaki sposób człowiek może okazać wdzięczność Bogu w codziennym życiu,

			potrzebnych do wytrwania w bliskości Boga.	
VI. Bóg wyznacza przywódców Narodu Wybranego				
32. Sędziowie i królowie	Przedstawienie cierpliwości i miłości Boga mimo niewierności człowieka. Przedstawienie wiary jako daru przekazywanego z pokolenia na pokolenie. Ukazanie indywidualnej odpowiedzialności za przyjęcie wiary w Boga, życie nią i przekazanie następnym pokoleniom. Kształtowanie postawy wierności Bogu.	<i>Rozwijanie poznania wiary.</i> <i>Pomoc w odkrywaniu wiary jako fundamentalnego czynnika w zrozumieniu świata i własnego życia.</i> <i>Formacja moralna.</i> <i>Przygotowanie do interpretowania własnego doświadczenia życiowego w świetle wezwania Bożego (rozwój sumienia).</i>	Bóg powołuje w Narodzie Wybranym sędziów; sędziowie odpowiedzialni w Narodzie Wybranym za przekaz wiary, rozstrzyganie spornych spraw oraz obronę przed niebezpieczeństwami; spoczywająca na nas odpowiedzialność za przekaz wiary następnym pokoleniom.	- wie kto powoływał w Narodzie Wybranym sędziów, - potrafi powiedzieć, jakie były zadania sędziów, - jest świadom spoczywającej na nas odpowiedzialności za przekaz wiary następnym pokoleniom, - potrafi okazać Bogu wdzięczność za okazaną nam cierpliwość i miłość, mimo naszej niewierności,
33. Powołanie Samuela.	Ukazanie znaczenia sakramentu kapłaństwa we wspólnocie Kościoła. Przedstawienie konieczności modlitwy za kapłanów. Uświadomienie prawdy, że Bóg każdego człowieka wzywa do realizacji indywidualnego powołania. Kształtowanie postawy zasluchania w Boży głos.	<i>Rozwijanie poznania wiary.</i> <i>Pomoc w odkrywaniu wiary jako fundamentalnego czynnika w zrozumieniu świata i własnego życia.</i> <i>Wychowanie liturgiczne.</i> <i>Rozwijanie umiejętności symbolizowania, czynnego, świadomego i radosnego włączenia się w liturgię Kościoła.</i>	Przyjęcie sakramentu kapłaństwa odpowiedzią na Boże powołanie, zadania kapłanów (modlitwa, składanie ofiary Mszy świętej, sprawowanie sakramentu pokuty, udzielanie chrztu świętego i namaszczenia chorych, błogosławienie małżeństw, praca duszpasterska), potrzeba modlitwy za kapłanów i o nowe powołania, potrzeba odkrycia i zrealizowania własnego powołania.	- wie jak Samuel odpowiedział na Boże wezwanie, - potrafi wyjaśnić czym jest Boże powołanie, - wymienia jakie są zadania kapłanów, - rozumie konieczność modlitwy za kapłanów, - wie, że Pan Bóg wzywa nas do realizacji przeznaczonego nam powołania,
34. Grzech Saula.	Przedstawienie wartości postawy posłuszeństwa wobec Boga, rodziców i opiekunów. Uświadomienie bogactwa, jakim jest doświadczenie życiowe rodziców. Kształtowanie postawy posłuszeństwa.	<i>Rozwijanie poznania wiary.</i> <i>Pomoc w odkrywaniu wiary jako fundamentalnego czynnika w zrozumieniu świata i własnego życia.</i> <i>Formacja moralna.</i> <i>Przygotowanie do interpretowania własnego doświadczenia życiowego w świetle wezwania Bożego (rozwój sumienia).</i>	Posłuszeństwo Bogu wypełnianiem Jego woli, Maryja wzorem posłuszeństwa, IV przykazanie Boże – posłuszeństwo okazane rodzicom i opiekunom, posłuszeństwo starszym korzystaniem ze zdobytego przez nich doświadczenia życiowego, nieposłuszeństwo Saula wobec Boga.	- wie na czym polegał grzech Saula, - rozumie konieczność okazywania posłuszeństwa Bogu, - potrafi powiedzieć, w jaki sposób okazać posłuszeństwo rodzicom i opiekunom, - docenia jest postępowaniem - rozumie czym jest doświadczenie życiowe,
35. Dawid namaszczone na króla.	Podanie czym jest namaszczenie.	<i>Rozwijanie poznania wiary.</i>	Namaszczenie dziecka w czasie chrztu	- wie co symbolizuje namaszczenie,

	Przedstawienie symbolicznego znaczenia namaszczenia w czasie chrztu. Uświadczenie wszechwiedzy Pana Boga, który zna najszybsze myśli i pragnienia serca. Kształtowanie postawy odpowiedzialności za rozwój własnego dziecięstwa Bożego.	<i>Pomoc w odkrywaniu wiary jako fundamentalnego czynnika w zrozumieniu świata i własnego życia.</i> <i>Wychowanie liturgiczne.</i> <i>Rozwijanie umiejętności symbolizowania, czynnego, świadomego i radosnego włączenia się w liturgię Kościoła.</i> <i>Formacja moralna.</i> <i>Przygotowanie do interpretowania własnego doświadczenia życiowego w świetle wezwania Bożego (rozwój sumienia).</i>	znakiem przynależności do wspólnoty Kościoła, do której powołuje Bóg; Bóg zna to, co skrywamy w naszych sercach, potrzeba troski o czystość i piękno naszego serca.	- potrafi opowiedzieć, w jaki sposób Dawid został wybrany na króla, - rozumie znaczenie namaszczenia ochrzczonego dziecka, - potrafi powiedzieć czym jest troska o czystość i piękno naszego serca,
36. Dawid pokonuje Goliata.	Ukazanie czym jest zawierzenie samego siebie i swojego życia Panu Bogu. Uświadczenie znaczenia całkowitego zaufania Panu Bogu. Kształtowanie postawy gotowości do usuwania grzechów ze swojego życia.	<i>Rozwijanie poznania wiary.</i> <i>Pomoc w odkrywaniu wiary jako fundamentalnego czynnika w zrozumieniu świata i własnego życia.</i> <i>Formacja moralna.</i> <i>Przygotowanie do interpretowania własnego doświadczenia życiowego w świetle wezwania Bożego (rozwój sumienia).</i>	Odważna i zdeterminowana postawa Dawida wobec Goliata, ufność i zawierzenie pokładane w Panu Bogu, Bóg pomaga nam w pokonywaniu zła i grzechu w codziennym życiu.	- potrafi prosto i własnymi słowami opowiedzieć o walce Dawida z Goliatem, - wskazuje zaufanie, jako podstawę relacji łączącej Dawida z Bogiem, - rozumie, że tylko Bóg może nam pomóc w walce ze złem,
37. Psalm – modlitwa króla Dawida.	Uświadczenie znaczenia modlitwy w życiu człowieka. Podanie różnych rodzajów modlitwy. Przedstawienie <i>psalmów</i> jako modlitwy całej wspólnoty Kościoła. Kształtowanie potrzeby codziennej modlitwy.	<i>Rozwijanie poznania wiary.</i> <i>Pomoc w odkrywaniu wiary jako fundamentalnego czynnika w zrozumieniu świata i własnego życia.</i> <i>Wychowanie do modlitwy.</i> <i>Zaznajomienie ze sposobami i rodzajami modlitwy oraz z biblijnymi wzorami modlitwy.</i>	Psalm, pieśni religijne, które stały się modlitwą Kościoła; Dawid przykładem człowieka żyjącego modlitwą - rozmową z Bogiem; modlitwa uwielbienia Boga; modlitwa dziękczynienia za wszystko, co otrzymujemy od Boga; modlitwa prześlania za grzechy; modlitwa prośby w różnych potrzebach.	- wie czym są <i>psalmy</i>, - wskazuje przykład osoby, dla której modlitwa zajmowała szczególne miejsce w życiu, - rozumie, czym jest modlitwa, - podaje rodzaje modlitw, - potrafi samodzielnie ułożyć prostą modlitwę,
38. Mądrość króla Salomona.	Ukazanie mądrości jako Bożego daru. Przedstawienie mądrości jako umiejętności rozróżniania dobra od zła i wybierania dobra. Uświadczenie konieczności modlitwy o dar mądrości. Kształtowanie postawy odpowiedzialności za podejmowane decyzje i zdobywanie mądrości.	<i>Rozwijanie poznania wiary.</i> <i>Pomoc w odkrywaniu wiary jako fundamentalnego czynnika w zrozumieniu świata i własnego życia.</i> <i>Wychowanie do modlitwy.</i> <i>Pomoc w otwarciu się w modlitwie na Boga.</i>	Rządy króla Salomona; modlitwa Salomona o mądrość i umiejętność rozstrzygania spraw sądowych; mądrość darem Bożym; różnica między wiedzą a mądrością.	- potrafi powiedzieć kim był Salomon, - wie o co Salomon prosił Boga w czasie modlitwy, - rozumie, że prawdziwa mądrość jest darem pochodzącym od Boga,

39. Budowa Świątyni.	Ukazane Świątyni jako jedyne domu Bożego dla Izraelitów. Uświadomienie stałej obecności Boga w każdym kościele w postaci Najświętszego Sakramentu. Przedstawienie kościoła jako szczególnego miejsca spotkania człowieka z Bogiem. Zachęcanie uczniów do częstego spotkania z Bogiem w kościele. Kształtowanie postawy odpowiedzialności za kościoły.	<i>Rozwijanie poznania wiary.</i> <i>Pomoc w odkrywaniu wiary jako fundamentalnego czynnika w zrozumieniu świata i własnego życia.</i> <i>Wychowanie liturgiczne</i> <i>Rozwijanie umiejętności symbolizowania, czynnego, świadomego i radosnego włączenia się w liturgię Kościoła.</i>	Świątynia miejscem przechowywania Arki Przymierza; Świątynia miejscem obecności Boga, składania ofiar i celem pielgrzymek; kościół domem Bożym, w którym znajduje się Najświętszy Sakrament; kościół domem modlitwy, uwielbienia Boga, udzielania sakramentów; stosowny ubiór i zachowanie się w kościele.	- wie, czym była dla Izraelitów Świątynia, - rozumie czym dla katolików jest kościół, - wskazuje, na czym polega obecność Pana Boga w kościele, - potrafi podać przykłady właściwego zachowania się w kościele,
VII. Bóg powołuje proroków				
40. Zadania proroków.	Ukazanie misji proroka w Starym Testamencie. Przedstawienie udziału każdego chrześcijanina w funkcji proroczej. Kształtowanie postawy gotowości głoszenia Boga innym ludziom.	<i>Rozwijanie poznania wiary.</i> <i>Pomoc w odkrywaniu wiary jako fundamentalnego czynnika w zrozumieniu świata i własnego życia.</i> <i>Wprowadzenie do misji.</i> <i>Budzenie świadomości potrzeby budowania własnej wiary w łączności z innymi - świadectwo życia.</i>	Prorok człowiek powołany przez Boga, aby przekazywać ludziom Jego wolę; zadania proroków – troska o zachowanie wiary, wzywanie do nawrócenia i zapowiadanie nadejścia, Mesjasza; funkcja proroca każdego ochrzczonego – głoszenie Boga innym ludziom, świadectwo wiary dawane słowem i przykładem życia.	- wie, kogo nazywamy prorokiem, - potrafi powiedzieć, jakie zadania przed prorokami stawiał Pan Bóg, - rozumie, że każdy wierzący, pełni funkcję proroczą,
41. Eliaz – prorok Jedyne Boga.	Ukazanie cech Boga Jahwe. Przedstawienie konieczności poszanowania jedzenia. Wezwanie do niesienia pomocy głodującym. Kształtowanie postawy wierności Jedynemu Bogu.	<i>Rozwijanie poznania wiary.</i> <i>Pomoc w odkrywaniu wiary jako fundamentalnego czynnika w zrozumieniu świata i własnego życia.</i> <i>Wprowadzenie do misji.</i> <i>Prowadzenie do postawy odpowiedzialności i podejmowania zadań w środowisku życiowym.</i>	Eliaz – wzywa do wiary w Jedyne Boga; Jahwe to jedyny prawdziwy Bóg, który troszczy się o życie człowieka; odpowiedzialne gospodarowanie jedzeniem; formy pomocy potrzebującym .	- wie, kim był Eliaz, -wie, że Bóg Jahwe jest Bogiem Jedynym, - rozumie, że Bóg decyduje o naszej doli, - potrafi powiedzieć, jak możemy pomóc innym ludziom,
42. Elizeusz – prorok Boga wszystkich ludzi.	Ukazanie uniwersalności Boga. Przedstawienie doświadczanych cudów w codzienności naszego życia. Przypomnienie łask czerpanych z sakramentów. Kształtowanie pragnienia życia w komunii z Bogiem.	<i>Rozwijanie poznania wiary.</i> <i>Pomoc w odkrywaniu wiary jako fundamentalnego czynnika w zrozumieniu świata i własnego życia.</i> <i>Wychowanie liturgiczne</i> <i>Rozwijanie umiejętności symbolizowania, czynnego,</i>	Elizeusz umacnia wiarę czyniący znaki mocą Bożą; Bóg obdarza łaską wszystkich ludzi; cud niezwykłym wydarzeniem uczynionym mocą Bożą; życie największym cudem, który jest udziałem człowieka; chrzest oczyszczeniem z grzechu	- wie, kim był Elizeusz, - potrafi wyjaśnić, czym jest cud, - rozumie, na czym polega cud spotkania z Bogiem w sakramentach, - potrafi podziękować za cud życia,

		<i>świadomego i radosnego włączenia się w liturgię Kościoła.</i>	pierworodnego i obdarzeniem dziecięctwem Bożym; sakrament pokuty oczyszczeniem z grzechu; Eucharystia – Ciało Chrystusa pokarmem duchowym.	
43. Izajasz – prorok zapowiadający Zbawiciela.	Przedstawienie znaczenia przepowiedni mesjańskich. Wyjaśnienie kim był oczekiwany Mesjasz. Kształtowanie odpowiedzialności za swoje czyny.	<i>Rozwijanie poznania wiary. Zainteresowanie przesłaniem Bożym. Pomoc w odkrywaniu wiary jako fundamentalnego czynnika w zrozumieniu świata i własnego życia.</i>	Izajasz prorokiem zapowiadającym nadejście Zbawiciela, pojęcia <i>Zbawiciel, Mesjasz</i> , wypełnienie prorostw mesjańskich w Panu Jezusie.	- wie, kim był Izajasz, - potrafi powiedzieć, czyje przyjsie przepowiadał Izajasz, - rozumie, na czym polegały przepowiednie mesjańskie,
44. Jeremiasz – prorok wierności przymierzu.	Ukazanie konieczności dochowania wierności Bogu. Przedstawienie znaczenia ojczyzny w życiu człowieka. Zachęcenie do kierowania się w życiu głosem sumienia.	<i>Rozwijanie poznania wiary. Pomoc w odkrywaniu wiary jako fundamentalnego czynnika w zrozumieniu świata i własnego życia. Formacja moralna. Przygotowanie do interpretowania własnego doświadczenia życiowego w świetle wezwania Bożego (rozwój sumienia).</i>	Jeremiasz prorokiem wzywającym do zachowania wierności przymierzu; wypełnienie przymierza w Jezusie Chrystusie; znaczenie Ojczyzny i modlitwy za nią; sumienie Bożym głosem wzywającym nas do czynienia dobra i odrzucania zła; żal z miłości do Boga; żal z obawy przed Bogiem.	- wie, kim był Jeremiasz, - potrafi wyjaśnić czym jest żal za popełnione grzechy, - rozumie, jak ważna jest miłość do Ojczyzny i modlitwa za nią, - rozumie znaczenie podążania za głosem sumienia,
45. Jonasz – prorok nawrócenia.	Przedstawienie konieczności ciągłego nawracania się w życiu każdego człowieka. Kształtowanie postawy gotowości do nawracania się każdego dnia.	<i>Rozwijanie poznania wiary. Pomoc w odkrywaniu wiary jako fundamentalnego czynnika w zrozumieniu świata i własnego życia. Formacja moralna. Przygotowanie do interpretowania własnego doświadczenia życiowego w świetle wezwania Bożego (rozwój sumienia).</i>	Jonasz prorokiem wzywającym do nawrócenia; nawrócenia świadomą decyzją powrotu do Boga; miłosierdzie Boże ogarniające każdego żałującego człowieka, bez względu na to kim jest i jakie popełnił grzechy.	- wie, kim był Jonasz, - potrafi powiedzieć, czym jest nawrócenie, - rozumie, na czym polega Boże miłosierdzie,
46. Hiob – wierność w cierpieniu.	Ukazanie znaczenia cierpienia w życiu człowieka. Przedstawienie bezinteresownej miłości Boga. Kształtowanie postawy wytrwałości.	<i>Rozwijanie poznania wiary. Pomoc w odkrywaniu wiary jako fundamentalnego czynnika w zrozumieniu świata i własnego życia. Formacja moralna. Rozwijanie refleksyjnej postawy wobec zobowiązań moralnych.</i>	Hiob dochowuje wierności Bogu w cierpieniu; bezinteresowna miłość Boga; sens cierpienia ukryty w krzyżu Jezusa Chrystusa; ofiarowanie przeżywanego cierpienia Chrystusowi; Chrystus Panem, który może przemienić zło doświadczane przez człowieka w dobro.	- zna postać i historię Hioba, - potrafi wyjaśnić czym jest cierpienie, - rozumie, co powinien zrobić, gdy sam przeżywa cierpienie lub widzi cierpienie drugiego człowieka,
47. Tobiasz – dobre uczynki.	Ukazanie znaczenia wypełniania dobrych uczynków.	<i>Rozwijanie poznania wiary. Pomoc w odkrywaniu wiary jako</i>	Dobre uczynki Tobiasza ojca; uczynki miłosierdzia wobec duszy i wobec	- wie, kim był Tobiasz ojciec i syn, - zna uczynki miłosierdzia,

	Przedstawienie czynów człowieka jako świadectwa wiary. Zachęcenie do czynienia dobra. Zachęcenie do kultu Aniołów.	<i>fundamentalnego czynnika w zrozumieniu świata i własnego życia.</i> <i>Wprowadzenie do misji.</i> <i>Prowadzenie do postawy odpowiedzialności i podejmowania zadań w środowisku życiowym.</i>	ciała; czyny człowieka potwierdzeniem jego wiary; Mt 25, 40; opieka Aniołów.	- wskazuje na czym polega wartość dobrych uczynków, - rozumie do jakich uczynków zachęca nas Bóg,
48. Daniel – wierność w ucisku.	Uświadomienie konieczności dawania świadectwa wiary przez wypełnianie przykazań. Przedstawienie znaczenia czynionych postanowień. Kształtowanie postawy wytrwałości.	<i>Rozwijanie poznania wiary.</i> <i>Pomoc w odkrywaniu wiary jako fundamentalnego czynnika w zrozumieniu świata i własnego życia.</i> <i>Formacja moralna.</i> <i>Przygotowanie do interpretowania własnego doświadczenia życiowego w świetle wezwania Bożego (rozwój sumienia).</i>	Daniel pozostaje wierny Bogu; przykłady świadectwa wiary w codziennym życiu; postanowienia umacnianiem naszej wytrwałości; zdolność opierania się pokusom; przykazania kościelne.	- wie, kim był Daniel, - wskazuje, komu Daniel był bardziej posłuszny, - rozumie na czym polega świadectwo wiary w codzienności, - wie czym są postanowienia,
49. Ezechiel – prorok wyzwolenia z niewoli.	Ukazanie wiary w Chrystusa jako drogi do życia w prawdziwej wolności. Przedstawienie Chrystusa jako naszego wybawcy od zła. Zachęcenie do codziennego rachunku sumienia.	<i>Rozwijanie poznania wiary.</i> <i>Pomoc w odkrywaniu wiary jako fundamentalnego czynnika w zrozumieniu świata i własnego życia.</i> <i>Formacja moralna.</i> <i>Przygotowanie do interpretowania własnego doświadczenia życiowego w świetle wezwania Bożego (rozwój sumienia).</i>	Ezechiel wzmacnia nadzieję wolności; grzech najgorszym zniewoleniem człowieka; dobry rachunek sumienia pomocą w nawracaniu się; rachunek sumienia z popełnionego zła i uczynionego dobra; cnoty; śmierć Chrystusa naszym odkupieniem.	- wie, kim był Ezechiel - potrafi powiedzieć, co zniewala człowieka, - wyjaśnia znaczenie codziennego rachunku sumienia, - rozumie, że przez co dokonało się nasze odkupienie – wyzwolenie z grzechu, Zachęta do praktykowania cnot
50. Machabeusze – walka o wolność.	Przedstawienie męczeństwa jako ostatecznego wyznania wiary. Uświadomienie konieczności modlitwy za prześladowanych chrześcijan. Zachęcenie do odważnego wyznawania wiary.	<i>Rozwijanie poznania wiary.</i> <i>Pomoc w odkrywaniu wiary jako fundamentalnego czynnika w zrozumieniu świata i własnego życia.</i> <i>Formacja moralna.</i> Rozwijanie refleksyjnej postawy wobec zobowiązań moralnych.	Męczennik oddaje życie za wiarę; wierność Bogu matki machabejskiej i jej synów; współczesne prześladowanie chrześcijan; palma atrybutem męczenników; mężne świadectwo wiary wśród rówieśników.	- wie, kim jest męczennik - rozumie, że śmierć męczeńska jest największym dowodem wierności Bogu, - potrafi powiedzieć, jak może każdego dnia dać świadectwo wiary,
51. Oczekiwanie Zbawiciela.	Przedstawienie znaczenia Starego Testamentu w historii zbawienia. Przypomnienie wiadomości zebranych o starotestamentalnych figurach i prorocत्वach mesjańskich. Kształtowanie postawy oczekiwania na spotkanie z Mesjaszem.	<i>Rozwijanie poznania wiary.</i> Zainteresowanie przestaniem Bożym. <i>Pomoc w odkrywaniu wiary jako fundamentalnego czynnika w zrozumieniu świata i własnego życia.</i>	Stary Testament przygotowaniem ludzi na przyjście Syna Bożego Jezusa Chrystusa; figury starotestamentalne Pana Jezusa, krzyża, Kościoła, sakramentów, nieba; prorocत्वa	- potrafi powiedzieć, na czym polegało oczekiwanie przyjścia Mesjasza wśród Izraelitów, - potrafi wyjaśnić treść kilku prorocत्व mesjańskich,

			mesjańskie wypełnione w życiu Pana Jezusa.	- prosto wyjaśnia kilka figur starotestamentalnych,
VIII. Boże tajemnice w naszym życiu - Rok Kościelny				
52. Różaniec.	Przedstawienie różańca jako możliwości włączenia się w tajemnice z życia Jezusa i Maryi. Ukazanie czym jest kontemplacja. Zachęcenie do uczestniczenia w nabożeństwach różańcowych oraz codziennego odmawiania różańca.	<i>Wychowanie do modlitwy. Zaznajomienie ze sposobami i rodzajami modlitwy oraz z biblijnymi wzorami modlitwy.</i>	Modlitwy odmawiane na różańcu; różaniec ulubioną modlitwą św. Jana Pawła II; rozważanie tajemnic różańca – uczestnictwem w wydarzeniach z życia Maryi i Jezusa; tajemnice radosne, światła, bolesne i chwalebne.	- potrafi modlić się na różańcu, - wie, czym była modlitwa różańcowa dla świętych, - umie wyjaśnić pojęcie rozważać, - zna części różańca,
53. Uroczystość Wszystkich Świętych.	Przedstawienie roli jaką spełniał Bóg w życiu świętych. Uświadomienie celu życia każdego człowieka. Zachęcenie do naśladowania świętych w codziennym życiu.	<i>Wychowanie liturgiczne. Pomoc w pogłębionym przeżywaniu roku liturgicznego. Wprowadzenie do misji. Budzenie świadomości potrzeby budowania własnej wiary w łączności z innymi - świadectwo życia.</i>	Święty – oddzielony od zła; życiorysy świętych; Bóg dając życie powołuje każdego człowieka do świętości; 1 listopada wspomnieniem znanych i nieznanych świętych.	- wie, kim są święci, - potrafi wskazać, kto jest wzorem świętości, - rozumie, że każdy człowiek jest powołany do świętości,
54. Dzień Zaduszny.	Uświadomienie konieczności modlitwy za zmarłych. Przedstawienie rzeczy ostatecznych człowieka. Zachęcenie do ofiarowania uzyskanych odpustów za zmarłych.	<i>Wychowanie liturgiczne. Pomoc w pogłębionym przeżywaniu roku liturgicznego. Wychowanie do modlitwy. Zaznajomienie ze sposobami i rodzajami modlitwy oraz z biblijnymi wzorami modlitwy.</i>	Czyściec – stan oczyszczenia dusz po śmierci; 2 listopada wspomnieniem wszystkich zmarłych; modlitwa za zmarłych; ofiarowanie odpustów za zmarłych.	- wie, czym jest czyściec, - wskazuje, w jaki sposób można pomóc duszom w czyścicu, - rozumie, że zmarli potrzebują naszej modlitwy,
55. Adwent – czas radosnego oczekiwania.	Ukazanie Adwentu : - jako okresu przygotowującego wiernych do świąt Bożego Narodzenia, - życia człowieka, które prowadzi do spotkania z Bogiem, - oczekiwania powtórnego przyjścia Jezusa Chrystusa. Zachęcenie do uczestniczenia w roratach.	<i>Wychowanie liturgiczne. Pomoc w pogłębionym przeżywaniu roku liturgicznego. Formacja moralna. Przygotowanie do interpretowania własnego doświadczenia życiowego w świetle wezwania Bożego (rozwój sumienia).</i>	Potrójny wymiar Adwentu(liturgiczny, osobisty i historyczny); symboliczne znaczenie wieńca adwentowego, roratki i lampionu; Adwent przygotowaniem na spotkanie z Panem Jezusem.	- wie, czym jest Adwent, -wymienia symbole Adwentu, - rozumie, że nasze życie jest adwentem,

56. Uroczystość Bożego Narodzenia.	Przedstawienie prawdy wiary o wcieleniu. Przypomnienie historii Bożego Narodzenia. Kształtowanie postawy radości i wdzięczności Bogu.	<i>Rozwijanie poznania wiary.</i> <i>Pomoc w odkrywaniu wiary jako fundamentalnego czynnika w zrozumieniu świata i własnego życia.</i> <i>Wychowanie liturgiczne.</i> <i>Pomoc w pogłębionym przeżywaniu roku liturgicznego.</i>	Wcielenie – przyjęcie przez Syna Bożego ciała człowieka urzeczywistnione w przyjściu na świat Jezusa Chrystusa; symboliczne znaczenie opłatka, stajenki i choinki; Pasterka; kolędy – pieśni o Bożym narodzeniu..	wie, czym jest <i>wcielenie</i>, - zna zwyczaje Bożonarodzeniowe, - rozumie: - że, Jezus jest najwspanialszym darem dla człowieka,
57. Wielki Post – pokuta i nawrócenie.	Ukazanie konieczności nawracania się do Boga. Przedstawienie Wielkiego Postu jako kolejnej szansy powrotu do Boga. Zachęcenie do uczestniczenia w nabożeństwach Drogi Krzyżowej i Gorzkich Żali.	<i>Wychowanie liturgiczne.</i> <i>Pomoc w pogłębionym przeżywaniu roku liturgicznego.</i> <i>Formacja moralna.</i> <i>Przygotowanie do interpretowania własnego doświadczenia życiowego w świetle wezwania Bożego (rozwój sumienia).</i>	Wielki Post czasem pokuty i nawrócenia; modlitwa, post i jałmużna drogą powrotu do Chrystusa; udział w Drodze Krzyżowej i Gorzkich Żalach.	- wie, czym jest <i>Wielki Post</i>, - zna uczynki pokutne, -wie, dlaczego Wielki Post jest czasem pokuty i nawrócenia, - zna nabożeństwa wielkopostne,
58. Triduum Paschalne.	Uświadomienie znaczenia Triduum Paschalnego. Zachęcenie do uczestniczenia w Liturgii Triduum Paschalnego.	<i>Rozwijanie poznania wiary.</i> <i>Pomoc w odkrywaniu wiary jako fundamentalnego czynnika w zrozumieniu świata i własnego życia.</i> <i>Wychowanie liturgiczne.</i> <i>Pomoc w pogłębionym przeżywaniu roku liturgicznego.</i>	Triduum Paschalne – przeżywanie tajemnicy męki, śmierci i zmartwychwstania Pana Jezusa; Ostatnia Wieczerza i ustanowienie Eucharystii; Golgota; czuwanie przy Bożym Grobie; liturgia Wielkiej soboty; procesja rezurekcyjna.	- wie, czy jest <i>Triduum Paschalne</i>, - zna charakter poszczególnych dni Triduum, -rozumie, że Triduum Paschalne jest bezpośrednim przygotowaniem do Wielkanocy,
59. Uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego.	Ukazanie zmartwychwstania Pana Jezusa jako najważniejszej prawdy naszej wiary. Zachęcenie do chrześcijańskiego przeżywania Wielkanocy. Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu.	<i>Rozwijanie poznania wiary.</i> <i>Pomoc w odkrywaniu wiary jako fundamentalnego czynnika w zrozumieniu świata i własnego życia.</i> <i>Wychowanie liturgiczne.</i> <i>Pomoc w pogłębionym przeżywaniu roku liturgicznego.</i>	Zmartwychwstanie Jezusa podstawą naszej wiary i najważniejszym świętem w roku kościelnym; Jezus zmartwychwstał – powrócił do życia i żyje nadal; radość zmartwychwstania przeżywana we wspólnocie rodzinnej; symbole zmartwychwstałego Jezusa.	- wie, czy jest <i>Zmartwychwstanie</i>, - potrafi powiedzieć, jak świętuje się Wielkanoc, - rozumie, że Zmartwychwstanie Pana Jezusa jest zapowiedzią naszego zmartwychwstania,
60. Wspomnienie św. Jacka.	Przedstawienie osoby św. Jacka. Zachęcenie do wybierania we własnym życiu wartości, którymi kierował się św. Jacek.	<i>Wychowanie liturgiczne.</i> <i>Pomoc w pogłębionym przeżywaniu roku liturgicznego.</i> <i>Wprowadzenie do misji.</i> <i>Budzenie świadomości potrzeby</i>	Życiorys św. Jacka patrona śląskiej ziemi; niestrudzony wzór pracy misyjnej; adoracja – modlitwa przed Najświętszym Sakramentem;	- wie, kim był święty Jacek, - potrafi powiedzieć, w czym może naśladować św. Jacka,

		<i>budowania własnej wiary w łączności z innymi - świadectwo życia.</i>	naśladowanie Maryi w codziennym życiu.	- rozumie, że każdy człowiek jest powołany do świętości.
--	--	---	--	--